

GENESIS 6–8

Tööversioon, viimane uuendus 24.10.2022

Tõlkinud Urmas Nõmmik.¹ Lähtetekstiks on *Codex Leningradensis*'e tekst BHS-i väljaandes. Seda on korrigeeritud varasema tõenäolise, veel rikkemata teksti suunas. Ümarsulud (.) tähistavad mõttelisi täiendusi, nurksulud [.] lähtetekstile lisatud sõnu, ülakomad ‘.’ sõnade ümber märgivad parandatud teksti. Pärinimede kirjaviis järgib „Heebrea keele transkriptsiooni soovituslikke reegleid eesti keeleruumi jaoks“, ilmunud teose *Mišnatraktaat „Sabat“* (Šabbat). Piibel kontekstis, 2. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus, 2015, lisana (lk 140–148), vt ka <https://usuteaduskond.ut.ee/et/sisu/juhendid-ja-avalduste-vormid>. Tagasiside tõlkijale urmas.nommik@ut.ee.

6,1 Siis juhtus, et kui inimesed hakkasid paljunema maa peal, sündis neile tütreid. 2 Siis nägid Jumala pojad inimtütreid, et nad olid head. Nad võtsid endale naisi kõikidest, keda nad välja valisid. 3 Siis ütles Jahve: „Ei pea jääma minu vaim inimestesse igavesti. Selles, et ‘nad’ eksivad, on nad liha. Ja olgu nende päevi sada kaksikümmend aastat.“

4 Nefilid olid neil päevil maal. Ja ka pärast seda. (Kui) Jumala pojad tulid inimtütarde juurde, siis sünnitasid nad neile (lapsi). Need olid vägilased, kes olid igavesti nimekad mehed².

5 Siis kui Jahve nägi, et inimese kurjus oli suur maal – ja kogu nende südame kavatsemiste kalduvus üksnes kuri iga päev –, 6 siis oli Jahvel kahju, et oli teinud inimese maale, ja see vaevas ta südant. 7 Siis ütles Jahve: „Tahan ära pühkida inimesed, kelle ma olen loonud maa peale, inimesest kuni kariloomadeni, kuni roomajateni ja kuni taeva lindudeni, sest mul on kahju, et ma olen nad teinud.“

8 Ja Noah leidis armu Jahve silmis.

9 See on Noahi toledót. Noah oli õige mees, puhas oli ta oma põlvkonnas. Koos Jumalaga jalutas Noah ringi. 10 Sündis siis Noahile kolm poega: Šem, Ham ja Jefet. 11 Riknes siis maa Jumala ees ja täitus siis maa vägivallaga. 12 Vaatas siis Jumal maad ja, näe, see oli riknenud, sest kõik liha oli rikkunud oma teid maal.

13 Ütles siis Jumal Noahile: „Lõpp tulgu kõigele lihale mu palge ees, sest maa on täitunud nende ees vägivallaga. Ja näe, mina lasen neil rikneda ‘maalt’“. 14 Tee endale laev goferipuust. ‘Pilliroost’ tee laev, [tee alumine teine ja kolmas (tekk)] ja pigita seda seestpoolt ja väljastpoolt pigiga. 15 Ja nii see on, kuidas sa seda teed: kolmsada küünart laeva pikkust, viiskümmend küünart ta laiust ja kolmsada küünart ta kõrgust, [küünarhaaval lõpeta see]. 16 Katus (?) tee laevale pealepoole ja laeva uks paigalda ta külje sisse.

17 Aga mina, näe, toon veeuputuse maale, et rikkuda kõik liha, milles on elav vaim, taeva all³. Kõik, mis on maal, heidab hinge. 18 Teen siis sinuga oma lepingu ja sa lähed laeva, sina ja su pojad ja su naine ja su poegade naised koos sinuga. 19 Ja kõigest elavast [ja] kõigest lihast kaks, [kaks] kõigest vii laeva, et nad jääksid elama koos sinuga. Isane ja emane olgu nad. 20 Lindudest oma liigi kohaselt ja kariloomadest oma liigi kohaselt [ja] kõikidest maapinnal roomajatest oma liigi kohaselt kaks, [kaks] kõigest tulgu sinu juurde, et nad jääks elama. 21 Ja sina, sa võta endale kõigest söögist, mida süüakse, ja kogu endale. See olgu sulle ja neile söögiks.“

22 Tegi siis Noah kõike, nagu oli käskinud teda Jumal. Nii ta tegi.

¹ © Urmas Nõmmik, 2020.

² Sõna-sõnalt: „nime mehed“.

³ Sõna-sõnalt: „alt“.

7,1 Siis ütles Jahve Noahile: „Mine sina ja kogu su pere laeva! Jah, sind olen ma näinud olevat õige mu ees selles sugupõlves. 2 Kõikidest puhastest kariloomadest võta endale seitse: seitse meest ja ta naist, ja kõikidest kariloomadest, mis ei ole puhtad, kaks: [kaks] meest ja ta naist. 3 Samuti taeva lindudest seitse: seitse isast ja emast, et (nende) seeme jääks elama kogu maa peal. 4 Jah, juba seitsme päeva pärast lasen mina vihma sadada maale nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd ja pühin ära kõik, mis püsti seisab, mille ma olen loonud maapinna peale.“ 5 Siis tegi Noah kõike, nagu teda oli käskinud Jahve.

6 Noah oli kuussada aastat vana, kui uputus oli maal. 7 Läks siis Noah, ja ta pojad ja ta naine ja ta poegade naised koos temaga, laeva uputuse vee eest. 8 Puhastest loomadest ja kõikidest loomadest, kes ei olnud puhtad, ning lindudest ja kõik[idest], kes roomavad maapinnal, 9 kaks, kaks läksid Noahi juurde laeva, isane ja emane, nõnda nagu Jumal oli Noahit käskinud.

10 Siis juhtus seitsme päeva pärast, et veeuputuse vesi oli maal.

11 Sellel aastal, kui Noahi elus (sai täis) kuussada aastat, teisel kuul, kuu seitsmeteistkümnendal päeval, just sellel päeval lõhestusid kõik suure sügaviku allikad ning taevaluugid avanesid. 12 Siis juhtus, et sadu oli maal nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd. 13 Just nimelt sellel päeval läks Noah, ja Noahi pojad Šem ja Ham ja Jefet ning Noahi naine ja ta poegade kolm naist koos ‘temaga’, laeva. 14 Nemad ja kõik elukad oma liigi kohaselt ja kõik kariloomad oma liigi kohaselt ja kõik roomajad, kes roomavad maal, oma liigi kohaselt ja kõik linnud oma liigi kohaselt – kõik väikelinnud ja tiivulised linnud – 15 läksid siis Noahi juurde laeva kahe(kaupa): kaks kõigest lihast, milles oli elav vaim. 16 Ja minejad olid: (üks) isane ja (üks) emane kõigest lihast läksid, nõnda nagu oli käskinud teda Jumal – siis sulges Jahve tema järel (ukse). 17 – Oli siis uputus nelikümmend päeva maal. – Siis rohkenes vesi ja tõstis laeva ja see kerkis maa pealt. 18 Võttis siis vesi võimust ja rohkenes väga maal ning laev kulges vee peal.

19 Vesi võttis väga võimust maal ja kattis kõik kõrged mäed, mis on kogu taeva all. 20 Viisteist jalga kõrgemalgi võttis vesi võimust, ja kattis mäed. 21 Heitis siis hinge kõik liha, mis maal liikus: linnud, kariloomad, elukad ja kõik kihajad, kes kihasid maal, ja kõik inimesed. 22 Kõik, kelle sõõrmeis oli ‘elus hing’, kõigist (neist), kes kuival maal, surid. 23 Siis pühkis Ta ära kõik, mis püsti seisab, kes olid maapinna peal: inimesest kariloomadeni, roomajateni ja taevalindudeni. Siis nad pühiti maalt. Aga üle jäi Noah ja need, kes temaga laevas. – 24 Siis võimutses vesi maa peal sada viiskümmend päeva.

8,1 Pidas siis Jumal meeles Noahit ja kõike elavat ja kõiki kariloomi, kes olid temaga laevas. Lasi siis Jumal puhuda tuulel maa kohal ja vesi alanes. 2 Sulgusid siis sügaviku allikad ja taevaluugid. Siis lõppes sadu taevast. 3 Siis taganes vesi maalt ära voolates ja taganedes. Vähenes siis vesi saja viiekümne päeva lõppedes. 4 Jäi siis laev puhkama seitsmendal kuul, seitsmeteistkümnendal päeval Ararati mägedel. 5 Ja vesi jäi ära voolama ja vähenema kuni kümnenda kuuni. Kuu üheteistkümnendal päeval hakkasid paistma mägede tipud.

6 Siis juhtus neljakümne päeva lõppedes, et Noah avas laeva akna, mille ta oli teinud. 7 Siis läkitas ta kaarna ja see oli väljas nii kaua⁴, kuni vesi oli maa pealt kuivanud. 8 Siis läkitas ta enda juurest tuvi vaatama, kas vesi on maapinna pealt ära jooksnud. 9 Ja tuvi ei leidnud puhkekohta oma jalataldadele ning pöördus tagasi ta juurde laeva, sest vesi oli kogu maa peal. Siis sirutas ta oma käe ja võttis ta ja tõmbas tema enda juurde laeva. 10 Siis ootas ta veel seitse järgnevat päeva ja läkitas tuvi uuesti⁵ laevast. 11 Siis tuli ta juurde tuvi tagasi õhtu ajal ja näe, värsked oliivipuu leht oli ta noka vahel. Siis sai Noah teada, et vesi oli ära jooksnud maa pealt. 12 Siis ootas ta veel seitse järgnevat päeva ja läkitas tuvi, ja see ei pöördunud enam ta juurde tagasi. 13 Siis, kui [Noah oli elanud] kuussada üks aastat, esimese kuu alguses, kuivas vesi

⁴ Sõna-sõnalt raske tõlkida, *figura etymologica* tegusõnaga „väljuma“.

⁵ Sõna-sõnalt: „jätkas tuvi läkitamist“.

maalt. Siis võttis Noah laeva katuse ja vaatas ja, näe, maa pind oli kuivanud. *14* Ja teisel kuul, kuu kahekümne seitsmendal päeval oli maa kuiv.

15 Rääkis siis Jumal Noahiga, öeldes: *16* „Välju laevast, sina ja su naine, ja su pojad ja su poegade naised koos sinuga, *17* [ja] kõik elukad, kes on sinuga. Kõigest lihast, lindudest ja kariloomadest ja kõikidest roomajatest, kes roomavad maal, vii endaga kaasa, et nad kihaksid maal ja oleksid viljakad ja paljuneksid maal.“ *18* Väljus siis Noah, ja tema pojad ja ta naine ja ta poegade naised koos temaga. *19* [Ja] kõik elukad [ja kõik kariloomad] ‘ja kõik linnud ja kõik roomajad, kes roomavad’ maa peal, väljusid oma sugukonna kohaselt laevast.

20 Siis ehitas Noah altari Jahvele ja võttis kõikidest puhastest kariloomadest ja kõikidest puhastest lindudest ning tõi põletusohvri altaril. *21* Siis tundis Jahve rahustavat lõhna ning Jahve ütles siis endamisi: „Ei taha ma enam teist korda maapinda siunata inimese pärast – sest inimese südame kalduvus on kuri ta noorpõlvest peale – ja ei taha ma enam teist korda maha lüüa kõike elavat, nõnda nagu ma tegin.

22 Kõikide maa päevade kestel

ei saa otsa⁶

külv ega lõikus

ega külm ega soe

ega suvi ega talv

ega päev ega öö.“

⁶ Eestikeelsuse huvides on viimane värsirida tõstetud esimeseks.